

Skov og Hede og den Slags Jord kan ikke regnes med ind under de 7 ha middelgod Jord, som skulde lægges til Præstegaardene, og det, der her ændres, er kun, at de 7 ha gøres til 12 ha, ellers bliver det ganske ved Loven af 4. Oktober 1919. Derfor bliver det ogsaa ved den Bestemmelse, at i enkelte Tilfælde kan Arealet gøres større. Sagen er, at Forholdene er saa forskellige, at man her maa indrette sig efter de Indstillinger, der kan komme, dels fra Kommissionerne, dels fra Menighedsraadene, og hvor de enes, er det jo let at træffe en Afgørelse. De kan enes om et større Areal end 12 ha, alt efter som Forholdene er, men naar her er nævnt 12 ha, er det Meningen, at udover disse kan Menighedsraadet ikke afgøre noget. Saa langt kan det protestere og protestere med Virkning, men derudover ikke.

Det ærede Medlems Slutningsbemærkning om, at disse Love blev gennemtrumfet mod Oppositionen, skal jeg ikke opholde mig ved. Saadan just gennemtrumfet kan man dog ikke sige, at de bliver. De har foreligget for Rigsdagen i 3 Maaneder, og da vi nu har almindelig Valgret til begge Ting, er det rimeligt, at det Ting, hvor Lovforslagene er behandlet længst, for saa vidt faar Overvægten, og at det Ting, som Sagerne sidst kommer til, tager Hensyn til, hvad der er foregaaet i det første Ting. Det var jo noget andet i gamle Dage.

Endelig talte det ærede Medlem om, at disse Love gennemførte et Præstevælde. Ja, men det er dog helt at stille Sagen paa Hovedet. Jeg tror, at det ærede Medlem er gammel nok til at kunne huske Forholdene fra den Tid, da vi havde noget af et Præstevælde, da Befolkningen i alt Fald slet ikke blev spurgt, hverken om det ene eller om det andet, hverken om det økonomiske eller om Besættelserne af Præstembederne, men hvor alt blev afgjort ovenfra, og hvor Præsterne havde det store Ord baade i den ene og den anden Henseende. Det tror jeg er ganske udelukket nu, og jeg tror ikke, at Præsterne selv har følt, at de har faaet noget betydeligt Præstevælde nu, fremfor hvad de havde i tidligere Tid.

Ejsing: Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) mente, at Modstanden mod de kirkelige Love var i Tiltagen, og jeg har jo ment det modsatte. Det hjælper vist ikke, at vi strides om det. Men dernæst udtalte det ærede Medlem, at disse Love vilde blive til Skade for Forholdet mellem Stat og Kirke. Derom har jeg nu ogsaa en

anden Mening, men jeg synes, at naar Socialdemokraterne er saa ivrige for, at Stat og Kirke skal skilles ad, maa det dog være en glædelig Begivenhed for dem, at der bliver en Skilsmissegrund — saa meget lettere er det jo at faa Stat og Kirke skilt ad. I Folketinget blev der endogsaa stillet Forslag om — ja, til sidst blev det egentlig kun om, at der skulde nedsættes en Kommission. Jeg ved ikke, om den skulde nedsættes efter den gamle Recept, at

da man vilde, at intet skulde ske,

satte man i Verden den første Komité.

Det er imidlertid rigtigt nok, at en Komité eller en Kommission kunde sidde længe, inden den blev enig om, at nu skulde Stat og Kirke skilles ad. For øvrigt er der for Tiden vist ikke ret megen Stemning for, at Stat og Kirke skal skilles, og jeg mener heller ikke, det vilde være heldigt at gøre det. Jeg nærer ogsaa den Opfattelse, som jeg har sagt før, at disse Love i alt Fald ikke vil bevirke en Adskillelse.

Grundlaget for det hele er ikke Tilmeldelsespligten, som det er sagt. Nej, Grundlaget er Menighedsraadsloven. Tilmeldelsespligten kan man nok komme ud over — vi har før alle sammen kunnet stemme for denne Tilmeldelsespligt. Hvorfor den bliver saa slem nu, forstaar jeg ikke ganske. Til de kommunale Valglister skal vi ganske vist ikke melde os, men vi skal dog selv sikre os, at vi er paa Listerne. Det kan ikke nytte, vi bagefter kommer og siger, at Kommunen skulde have sørget for, at vi var optaget; Forskellen synes mig derfor ikke at blive saa forfærdelig stor. Naar det igen er paastaet, at Provstiudvalget vil gribe ind paa aandelige Omraader, ved jeg ikke, hvorfra man har den Viden. Skønt den højtærede Kirkeminister siger, at det er ikke hans Mening, bliver man alligevel ved at paastaa, at Provstiudvalgenes Indførelse vil føre dertil. Det er det sædvanlige; det er Mistænksomhed, man gør i, man sigter os for at have andre Hensigter, end vi har, og end vi siger, vi har.

Det er sagt, at vi har fremkaldt Forventninger hos Præsterne om en bedre Præstelønningslov. Jeg synes, at mine Udtalelser var tydelige nok. Jeg tror ikke, det for Tiden lader sig gøre at forandre den bestaaende Præstelønningslov, og at jeg udtalte, jeg kunde forstaa nogle af de Indvendinger, Præsterne gjorde, synes jeg dog ikke kan være saa galt. Jeg glemte før at gøre den Bemærkning, at der er en Ting, som vil være ret vanskelig paa de vestjyske Egne. Det er dette, at der findes saa mange tredie Klasses Embeder. Den lille Løn,